

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-44Sa/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2022200080
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Michaláč
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:2022200080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Marekom Michaláčom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E. B., v zast.: JUDr. Ľudovít Surma, advokát so sídlom Pavlice 183, Pavlice, IČO: 50 120 671 proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8 - 10, Bratislava, o žalobe v sociálnych veciach o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 020 904 3736 0 zo dňa 25. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanej sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a dôvody preskúmaného rozhodnutia

1. Prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.08.2021 Sociálna poisťovňa, ústredie (ďalej aj ako „orgán prvého stupňa“) v zmysle § 70 ods. 2, § 82 a § 293 dx zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZSP“) bol žalobcovi od dátumu 4. septembra 2020 priznaný invalidný dôchodok v sume XXX,- EUR mesačne, ktorý s poukazom na § 82 a 293dx ZSP od 1. januára 2021 bol zvýšený na sumu XXX,XX EUR mesačne. Uvedené rozhodnutie bolo vydané z dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 70 ods. 2 ZSP žalobcovi vznikol nárok na invalidný dôchodok pre fyzickú osobu, ktorá má na území SR trvalý pobyt dovŕšením 18-teho roku veku, teda od 4. septembra 2020. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u žalobcu v porovnaní so zdravou osobou je 70 %, jeho dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav bol posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava posudkom z 9. júna 2021.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie, na základe ktorého generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne ako orgán príslušný na rozhodovanie podľa § 215 ods. 4 ZSP, vydal podľa § 218 ods. 2 ZSP rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.03.2022, ktorým v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu vo veci priznania invalidného dôchodku a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. V odvolaní zo dňa 28.09.2021 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že s rozhodnutím orgánu prvého stupňa sa nestotožňuje, pretože napádané rozhodnutie neobsahuje žiadnu úvahu správneho orgánu o tom, prečo nebola zohľadnená pri aplikácii právnych predpisov a výpočte výšky invalidného dôchodku aj doba dobrovoľne dôchodkového poistenia od doby skončenia povinnej školskej dochádzky, t . j. od 01.09.2019 (povinná školská dochádzka žalobcu trvala od 01.09.2009 do 31.08.2019). Správny orgán v rozhodnutí aplikoval ustanovenie § 72 ZSP, kedy poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol

priznaný predčasný starobný dôchodok. V zmysle výpočtu Sociálnou poisťovňou, pobočka Trnava bol žalobcovi priznaný dôchodok odo dňa 04.09.2020, teda v deň 18 – toho roku veku žalobcu. Žalobcom je práve napádaný časový okamih priznania invalidného dôchodku, nakoľko správny orgán nezohľadnil dobu dobrovoľne dôchodkového poistenia do nadobudnutia plnoletosti 18 – tým rokom veku (01.09.2019 – 04.09.2020), pretože nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených zákonom o sociálnom poistení a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie. Podľa názoru žalobcu priznanie invalidného dôchodku (ne)poistencovi podľa § 70 od. 2 ZSP nemá ako podmienku vzniku nároku získanie potrebného obdobia dôchodkového poistenia podľa § 72, t. j. týka sa iba osôb, ktoré nie sú poistencami (v čase rozhodovania). Žalobca splnil podmienku počtu rokov uvedenú v § 72 ods. 3 ZSP, ktorá nie je podmienkou na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 ZSP a zároveň aplikácia § 72 ods. 3 vylučuje aplikáciu § 72 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Nakoľko žalobca dodatočne uhradil poistné ešte pred vznikom nároku na invalidný dôchodok, teda pred 18 – tým rokom veku, táto doba poistného, počnúc od 01.09.2019 mu mala byť započítaná do doby priznaného invalidného dôchodku a táto skutočnosť nebola zohľadnená, čo je preukázané aj z osobného dôchodkového listu. Na žalobcu sa neuplatňuje § 73 ods. 6 ZSP a zároveň ani § 73 ods. 4 ZSP, keďže nie je iba osobou podľa § 70 ods. 2 ZSP, ale je zároveň aj poistencom a to v rozhodnom období, ktorým je obdobie pred vznikom nároku na invalidný dôchodok. Dátum vzniku invalidity nastal aj podľa posudkového lekára pred dovŕšením veku, v ktorom končí povinná školská dochádzka.

4. Na podklade podaného odvolania voči rozhodnutiu orgánu prvého stupňa bol zdravotný stav žalobcu opätovne preskúmaný posudkovým lekárom sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne. V zmysle posudku zo dňa 15. marca 2022 posudkového lekára Sociálnej poisťovne ústredie, so sídlom v Banskej Bystrici je zdravotné postihnutie žalobcu zaradené medzi choroby nervového systému, postihnutie mozgu, čiastočné a úplné mozgové obrny (parézy plégie pyramídového a extrapyramídového pôvodu, detská mozgová obrna, hydrocefalus, hodnotí sa dominantnosť končatiny) – ťažké parézy dvoch končatín, nemožnosť aktívneho vôľového pohybu so zvýšenými spastickými reflexami pri centrálnych poškodeniach, prítomnosťou patologických reflexov, svalových kontraktúr, ťažkých chabých paréz podľa kapitoly VI., oddiel A, položka 3., písmeno c) prílohy č. 4 k zákonu š. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Na základe posudku bola žalobcovi miera zdravotného postihnutia zvýšená o 10 % z pôvodných 60 % na výsledných 70 %. Podľa záverov odborného posudku žalobcovi bola tiež určená ľahká mentálna retardácia.

5. Žalovaná v napádanom druhostupňovom rozhodnutí č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.03.2022 uviedla, že i keď uznala dodatočné zaplatenie poistného pre priznanie invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 ZSP, nárok na invalidný dôchodok v zmysle § 70 ods. 1 ZSP nevznikol z dôvodu, že dôchodkové poistenie žalobca za rozhodné obdobie zaplatil až po vzniku invalidity. Žalovaná svoj názor opiera o judikát, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod č. 7/2011 pod č. 108, v ktorom bola riešená otázka deň vzniku invalidity a nárok na invalidný dôchodok pri nesplnení podmienok na započítanie obdobia od 01.09.2019 do 04.09.2020 je v súlade aj s príslušnými právnymi predpismi a v súlade s názormi vyjadrenými v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 9So/127/2003 Z. z. zo dňa 27.01.2010 a sp. zn. 7So/6/2017.

II. Žaloba

6. Proti rozhodnutiu žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25. marca 2022 podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu zo dňa 13.04.2022 a žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj nadväzujúce prvostupňové rozhodnutie zrušil a žalobcovi priznal k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v celom rozsahu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V žalobe nesúhlasí so závermi druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu, považuje ho za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, najmä čo sa týka odmietnutia započítania doby dodatočne uhradeného poistného a tým zohľadnenia doby na priznanie invalidného dôchodku od 01.09.2019 do 04.09.2020 (t. j. 366 dní), odkedy mu počnúc dátumom 04.09.2020 žalovaná priznala sumu invalidného dôchodku vo výške XXX,- EUR mesačne. Poukázal na nesprávne aplikovanú normu zákona o sociálnom poistení. Opätovne zotrval na svojich právnych záveroch vyjadrených v odvolaní v administratívnom konaní. Podľa názoru žalobcu priznanie invalidného dôchodku (ne)poistencovi podľa § 70 od. 2 ZSP nemá ako podmienku vzniku nároku získanie potrebného obdobia dôchodkového poistenia podľa § 72, t. j. týka sa iba osôb,

ktoré nie sú poistencami (v čase rozhodovania). Žalobca splnil podmienku počtu rokov uvedenú v § 72 ods. 3 ZSP, ktorá nie je podmienkou na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 ZSP a zároveň aplikácia § 72 ods. 3 vylučuje aplikáciu § 72 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Nakoľko žalobca dodatočne uhradil poistné ešte pred vznikom nároku na invalidný dôchodok, teda pred 18 – tým rokom veku, táto doba poistného, počnúc od 01.09.2019 mu mala byť započítaná do doby priznaného invalidného dôchodku a táto skutočnosť nebola zohľadnená, čo je preukázané aj z osobného dôchodkového listu. Na žalobcu sa neuplatňuje § 73 ods. 6 ZSP a zároveň ani § 73 ods. 4 ZSP, keďže nie je iba osobou podľa § 70 ods. 2 ZSP, ale je zároveň aj poistencom a to v rozhodnom období, ktorým je obdobie pred vznikom nároku na invalidný dôchodok. Žalobca v žalobnom návrhu ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7So/6/2017 zo dňa 30.05.2018, v ktorom okrem iného najvyšší súd vo svojom odôvodnení poukázal, že: „zákonodarca jasne rozlišuje dve možnosti vzniku nároku na invalidný dôchodok. Prvou možnosťou je vznik nároku na invalidný dôchodok u poistenca, ktorý je buď povinne alebo dobrovoľne dôchodkovo poistený (pričom dobrovoľne poistenou môže byť fyzická osoba najskôr od 16 roku veku) a druhou možnosťou je vznik nároku u fyzickej osoby, ak sa stala fyzická osoba invalidnou vo veku, keď bola nezaopatrením dieťaťom s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Zákon nevylučuje situáciu, že by nezaopatrené dieťa, ktoré je dobrovoľne dôchodkovo poistené od dovŕšeného veku 16 rokov, nemohlo byť poberateľmi invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, pričom by mu inak patril nárok iba na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Dodatočne zaplatené poistné poistencom má vplyv na priznanie invalidného dôchodku, pričom rozhodujúcim je preukázanie, či poistné bolo zaplatené pred určením vzniku invalidity alebo až po tomto dni.“

III. Vyjadrenie žalovanej

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení navrhla, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Trvá na tom, že dátum vzniku invalidity musí byť medicínsky odôvodnený, na čo nemá vplyv skutočnosť, v akom veku žalobca mohol vykonávať zárobkovú činnosť, keby vykonával povinnú školskú dochádzku alebo za aké obdobie bolo dodatočne ohradené poistné na dôchodkové poistenie. Poukazuje na vyjadrenie žalobcu v žalobe, kedy uvádza, že prvý možný dátum na určenie invalidity je od 1. septembra 2019 a zároveň súčasne uvádza, že všeobecnou podmienkou pre dosahovanie príjmov zo závislej činnosti je dosiahnutie 18 rokov veku. Avšak dátum vzniku invalidity požaduje určiť skôr, teda pred 18. rokom veku, od dátumu dobrovoľne dôchodkového poistenia. Takýto právny záver žalovaná považuje za účelový, nakoľko žalobca dosiahol 18 rokov veku dátumom 4. septembra 2020. Žalovaná opakovane poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. mája 2018 pod sp. zn. 7So/6/2017, z ktorého vyplýva, že: „dodatočne zaplatené poistné poistencom má vplyv na priznanie invalidného dôchodku, pričom rozhodujúcim je preukázanie, či poistné bolo zaplatené pred určením vzniku invalidity alebo až po tomto dni.“ Rovnaký názor bol vyjadrený, resp. vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. januára 2010 pod sp. zn. 9So/127/2009, kedy: „...je potrebné skúmať, či dodatočne zaplatené poistné má vplyv na priznanie invalidného dôchodku, teda či bolo poistné zaplatené za obdobie pred vznikom invalidity alebo až po tomto dni. Následne bude potom potrebné rozhodnúť o tom, či žiadateľovi o invalidný dôchodok, ktorého invalidita vznikla v čase nezaopatrenosti, patrí invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 alebo § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z.“ Žalovaná má za to, že zdravotný stav žalobcu bol posúdený správne s príslušnými predpismi o sociálnom poistení a obe napádané rozhodnutia sú zákonné a správne.

IV. Replika žalobcu

8. V replike na vyjadrenie žalovanej žalobca zotrval na dôvodoch žaloby, ako aj na žalobnom návrhu. Poukázal a podrobne rozpisal svoj zdravotný stav a následky z neho vyplývajúce.

9. Žalovaná na repliku žalobcu nereagovala, nevyjadrila sa aj napriek riadne doručenej výzve súdu.

V. Relevantná právna úprava

10. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 119 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

13. Podľa § 120 písm. a) až c) SSP správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak to považuje za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci, rozhoduje v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j), alebo rozhoduje podľa § 192 .

14. Podľa § 199 ods. 1 písm. a) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

15. Podľa § 202 ods. 2 vety prvej SSP správnu žalobu fyzickej osoby správny súd posudzuje neformálne.

16. Podľa § 203 ods. 1 SSP rozsah správnej žaloby fyzickej osoby a jej dôvody možno zmeniť alebo doplniť až do rozhodnutia správneho súdu.

17. Podľa § 203 ods. 2 SSP pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

18. Podľa § 70 ods. 1 ZSP poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

19. Podľa § 70 ods. 2 ZSP fyzická osoba má nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Nárok na invalidný dôchodok tejto fyzickej osobe vzniká najskôr odo dňa dovŕšenia 18 rokov veku. Nárok na invalidný dôchodok má aj fyzická osoba, ktorá sa stala invalidnou počas doktorandského štúdia v dennej forme, nedovŕšila 26 rokov veku a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

20. Podľa § 9 ods. 1 ZSP nezaopatrené dieťa podľa tohto zákona je dieťa

a) do skončenia povinnej školskej dochádzky, 29)

b) po skončení povinnej školskej dochádzky, 29) najdlhšie do dovŕšenia 26 rokov veku, ak

1. sa sústavne pripravuje na povolanie,

2. pre chorobu a stav, ktoré si vyžadujú osobitnú starostlivosť podľa prílohy č. 2, sa nemôže sústavne pripravovať na povolanie alebo nemôže vykonávať zárobkovú činnosť alebo

3. pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je neschopné sa sústavne pripravovať na povolanie alebo je neschopné vykonávať zárobkovú činnosť.

21. Podľa § 10 ods. 1 ZSP sústavná príprava na povolanie podľa tohto zákona je štúdiom na strednej škole po skončení povinnej školskej dochádzky alebo štúdiom na vysokej škole do získania vysokoškolského vzdelania druhého stupňa.

22. Podľa § 10 ods. 2 ZSP sústavná príprava na povolanie podľa § 9 ods. 1 písm. b) prvého bodu sa začína

a) žiakovi strednej školy od začiatku školského roka nasledujúceho po školskom roku, v ktorom skončí povinnú školskú dochádzku,

b) študentovi vysokej školy odo dňa zápisu na štúdium prvého stupňa alebo na štúdium druhého stupňa.

23. Podľa § 10 ods. 3 ZSP sústavná príprava na povolanie podľa § 9 ods. 1 písm. b) prvého bodu sa končí
a) žiakovi strednej školy spôsobom ustanoveným osobitným predpisom,
b) študentovi vysokej školy spôsobom ustanoveným osobitným predpisom.

24. Podľa § 72 ods. 3 ZSP poistencovi, ktorý sa stal invalidný v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, a fyzickej osobe, ktorá sa stala invalidná v období, v ktorom je nezaopatrené dieťa alebo doktorand v dennej forme štúdia a nedovŕšila 26 rokov veku, sa podmienka počtu rokov dôchodkového poistenia uvedená v odseku 1 považuje za splnenú.

25. Podľa § 71 ods. 1 ZSP poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

26. Podľa § 71 ods. 2 ZSP dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

27. Podľa § 71 ods. 3 ZSP pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

28. Podľa § 71 ods. 4 ZSP pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe
a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

29. Podľa § 71 ods. 5 ZSP miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

30. Podľa § 71 ods. 6 ZSP miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

31. Podľa § 153 ods. 8 ZSP posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom, ošetrovateľom (87) a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia môže posúdiť dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav poistenca v prítomnosti prísediaceho lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore.

32. Podľa § 209 ods. 1 ZSP rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Podľa prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení, ktorá upravuje percentuálnu mieru poklesu zárobkovej činnosti podľa druhu zdravotného postihnutia orgánov a systémov, kapitoly V – duševné choroby a poruchy správania, položky 8 – Syndrómy porúch správania spojené s fyziologickými poruchami a somatickými faktormi (mentálna anorexia, sexuálne poruchy, ktoré nie sú spôsobené organickou poruchou alebo chorobou), ťažké poruchy, poruchy ohrozujúce život, nezvládnuteľné primitívne pudové správanie, stavy v ústavnom liečení alebo stavy s ťažkou poruchou výživy a podstatným znížením výkonnosti organizmu (adynamia, anémia, hypoproteinémia) je táto stanovená v rozmedzí od 70 % do 80 %.

VI. Konanie na správnom súde a právne posúdenie vecí správnym súdom

34. Pôvodne bola žaloba podaná na Krajský súd v Bratislave. Na základe zák. č. 151/2022 Z. z. bols účinnosťou od 01.06.2023 zriadený Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je daná právomoc správnych súdov, vrátane prejednávanej veci. Správny súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10, § 13 ods. 3 zákona č. 162/2015 Správneho súdneho poriadku (ďalej len ako „SSP“) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej a rozhodnutie orgánu prvého stupňa, ako aj postup, ktorý mu predchádzal (vrátane prvostupňového) nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d/ SSP za splnenia podmienok podľa § 107 ods. 1 písm. a/ SSP rozhodol vo veci po nariadenom pojednávaní, pričom súd dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

35. Na pojednávaní žalobca zotrval na svojej žalobe. Namieta, že v predmetnom rozhodnutí bol nesprávne aplikovaný § 73 ods. 4 Zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého mala suma invalidného dôchodku fyzickej osoby uvedenej v § 70 ods. 2, ktorá má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť najviac o 70 % sa určiť ako súčin percentuálneho poklesu schopnosti tejto fyzickej osoby, osobného mzdového bodu a obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok. Výpočet výšky invalidného dôchodku u žalobcu však v rámci súčinu neobsahuje obdobie dôchodkového poistenia získané ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok. Nárok na invalidný dôchodok podľa napadnutého rozhodnutia vznikol žalobcovi dovŕšením 18. roku veku. Pred týmto dátumom získal žalobca obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu 366 dní, t.j. viac ako jeden rok. Uvedený výpočet ako aj napadnuté rozhodnutie však opomenulo uvedenú skutočnosť a do výšky invalidného dôchodku túto nezapočítalo. Ďalej namieta skutočnosť, že v zmysle Zákona o sociálnom poistení nie je možné a prípustne určiť dátum vzniku invalidity do dňa narodenia osoby, ktorej sa invalidný dôchodok priznáva. Uvedené je v rozpore s § 2 písm. b) bod 2. Zákona o sociálnom poistení, z ktorého vyplýva, že invalidné poistenie je poistenie pre prípad poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení zárobková činnosť podľa tohto zákona, ak osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorá má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky neustanovuje inak, je činnosť vyplývajúceho z právneho vzťahu, ktorý zakladá právo na príjem zo závislej činnosti podľa osobitého predpisu, alebo dosahovanie príjmu z podnikania. Akákoľvek fyzická osoba v čase narodenia nemá žiadnu schopnosť svojím úkonom vstúpiť do toho, že by bola zaviazaná vykonávať závislú činnosť v zmysle osobitého predpisu ktorým je Zákonník práce, zároveň táto osoba nie je schopná výkonu podnikania. K uvedenému bráni jednak právny poriadok Slovenskej republiky a to ako Zákon o živnostenskom podnikaní, tak aj Zákonník práce a rovnako uvedenému bránia medzinárodné dohovory, ktoré majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, a to jednak Dohovor medzinárodnej organizácie práce č. 138 a č. 182 a taktiež dohovor o právo dieťaťa v čl. 32 a rovnako aj článok 32 Charty základných práv EÚ. Ak osoba nemá schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, tak v zmysle § 71 ods. 1 nemôže dôjsť k poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Ak žalovaný určil dátum vzniku invalidity do 1. dňa života žalobcu, urobil tak protiprávne a v rozpore so zákazmi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Vo vzťahu k postupu žalovaného uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahovalo prílohu, ktorou je odborné posúdenie s tým, že toto nie je podpísané, neobsahuje ani meno a priezvisko osoby, ktorá toto vykonala, nie je teda ani zrejmé, či posudok vydal na to spôsobilý lekár. Z týchto dôvodov má za to, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné a preto žiada, aby ho súd zrušil a vrátil žalovanému do konania a aby zaviazal žalovaného na náhradu trov konania v celom rozsahu.

36. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní zotrvala na doterajších vyjadreniach vo veci. Poukázala na to, že žalobca je z dvojčiek a jeho sestra už bola v obdobnom skutkovom stave prejednávaná aj na Krajskom súde v Trnave č.k. 20Sa/7/2022-53 a tiež NSS SR, kde žalobkyňa – jeho sestra podala kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trnave a NSS SR túto sťažnosť zamietol - rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/153/2023 zo dňa 29.11.2024. Žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

37. Tunajší súd mal z obsahu súdneho ako aj pripojeného dávkového a posudkového spisu preukázané, že - rozhodnutím zo 05. augusta 2021, Sociálna poisťovňa, ústredie podľa § 70 ods. 2 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. žalobcovi priznala od 04. septembra 2020 invalidný dôchodok v sume t.č. XXX eur mesačne (a po príslušných valorizáciách od 1. januára 2021 v sume XXX,XX € mesačne). Podklad pre vydanie rozhodnutia tvoril aj odborný posudok o invalidite posudkového lekára sociálneho poistenia

Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava – súčasť Lekárskej správy z 09. júna 2021) so stanovenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70% - rozhodnutím z 25. marca 2022, Sociálna poisťovňa, ústredie, odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietla a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie.

38. Medicínska podmienka priznania invalidného dôchodku – invalidita žalobcu, bola v konaní medzi účastníkmi nesporná. Vznik invalidity žalobcu bol podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava zo dňa 09. júna 2021 určený ešte v čase nezaopatrenosti, pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka. Posudkový lekár sociálneho poistenia, Sociálnej poisťovne ústredie, so sídlom v Banskej Bystrici opätovne posúdil zdravotný stav žalobcu dňa 15. marca 2022, pričom rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobcu zaradil medzi mozgové obrny (parézy, plégie pyramídového a extrapyramídového pôvodu, detská mozgová obrna, hydrocefalus, hodnotí sa dominantnosť končatiny) - ťažké parézy dvoch končatín, nemožnosť aktívneho vôľového pohybu so zvýšenými spastickými reflexami pri centrálnych poškodeniach, prítomnosťou patologických reflexov, svalových kontraktúr, ťažkých chabých paréz podľa kapitoly VI, oddielu A, položky 3, písmena c) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, čomu zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % (z rozpätia 60 % až 70 %), ktorá je zvýšená za ostatné zdravotné postihnutia o 10 % podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 310/2006 Z. z., na 70 %.

39. Celková miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť po posúdení zdravotného stavu posudkovými lekármi sociálneho poistenia v rámci odvolacieho konania bola aj naďalej 70 %. Žalobca je považovaný za invalidného podľa §71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, invalidita vznikla od narodenia. Námietky žalobcu spočívajúce v tom, že len narodené dieťa nemôže pracovať a teda nie je možné určiť jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tunajší súd považuje za účelovú a bezpredmetnú, keďže invaliditu žalobcu a dátum jej vzniku stanovil na to odborne spôsobilý – posudkový lekár.

40. V tejto súvislosti súd aj k námietke žalobcu o vzniku invalidity poukazuje na to, že posudzovanie zdravotného stavu fyzickej osoby a tým aj súvisiaceho zostatkového pracovného potenciálu je vecou výlučne odbornou (medicínskou), na ktoré súd nemá potrebné odborné znalosti. Vo veciach dôchodkového poistenia zdravotný stav a pracovnú schopnosť poistencov posudzuje Sociálna poisťovňa vo forme lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia v zmysle § 153 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 153 ods. 3 ZSP s tým, že konkrétne túto činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (§ 153 ods. 5 ZSP). Výsledkom posudkovej činnosti je záver posudkového lekára o tom, či konkrétna fyzická osoba je, alebo nie je invalidná s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s tým, že táto miera poklesu sa určuje v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, zároveň so zreteľom na závažnosť aj ostatných zdravotných postihnutí. Závery posudkového lekára sú zachytené v lekárskej správe, súčasťou ktorej je odborný lekársky posudok vrátane jeho odôvodnenia, v ktorom posudkový lekár objasňuje a odôvodňuje všetky skutočnosti, na základe ktorých pristúpil k prijatiu konkrétneho záveru. Posudok je teda podstatným dôkazom, na ktorý je súd odkázaný, keďže sám nedisponuje potrebnými odbornými medicínskymi znalosťami. Správne súdy v rámci rozhodovania v správnom súdnictve nemajú oprávnenie na to, aby vyslovovali odborný záver ohľadom medicínskych otázok (porovnaj závery rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Sžso/16/2014 zo dňa 28.10.1015). Práve preto, že posudok posudkových lekárov pobočky ako aj ústredia je podkladom rozhodnutia žalovanej, je potrebné, aby posudok bol dostatočne určitý, úplný a zároveň vo svojich záveroch presvedčivý, pričom v danom prípade posudky posudkových lekárov žalovanej tieto atribúty spĺňajú.

41. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca sa stal v zmysle záverov posudkových lekárov sociálneho poistenia invalidným už od narodenia (teda evidentne do 16. roku veku). Pokiaľ žalobca splnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka (do 16. roku veku) rozhodujúcim obdobím pre posúdenie jeho nároku na invalidný dôchodok je obdobie pred skončením povinnej školskej dochádzky (do 16. roku veku) a nie obdobie, v ktorom bolo zaňho zaplatené poistenie ako za dobrovoľne dôchodkovo poistenú osobu. Vzhľadom na túto skutočnosť, potom i napriek tomu, že žalobca podľa § 142 ods. 3 písm. d/ zákona č. 461/2003 Z.z.

dodatočne zaplatil poistné na dôchodkové poistenie za obdobie od 1. septembra 2019 do 31. augusta 2020, teda po vzniku invalidity, žalované správne orgány nemohli vychádzať pri určení výšky dôchodku zo sumy, ktorú za toto obdobie žalobca zaplatil. Poistné na dôchodkové poistenie za obdobie od 1. septembra 2019 do 31. augusta 2020 (po vzniku invalidity) preto nebolo možné zohľadniť pri určení výšky vymeriavacieho základu pre výpočet invalidného dôchodku žalobcu a skutočnosť, že tento bol od 16. roku veku dobrovoľne dôchodkovo poistený, nemalo na určenie rozhodného obdobia pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok vplyv.

42. Ak teda žalobcovi vznikla invalidita do 16. roku veku, dodatočné zaplatenie poistného na dôchodkové poistenie za obdobie po tomto roku nemá vplyv na vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., nakoľko ide o obdobie po vzniku invalidity; rovnako táto skutočnosť nemá vplyv na výšku invalidného dôchodku priznaného podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., keďže suma tohto invalidného dôchodku je určená podľa vyššie citovaného § 73 ods. 3 menovaného zákona s tým, že získanie obdobia dôchodkového poistenia sa neskúma.

43. Tunajší súd tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. januára 2010, sp.zn. 9So/127/2009, Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôraznil potrebu presného určenia dátumu vzniku invalidity, keďže zákon č. 461/2003 Z.z. predpokladá dva spôsoby vzniku nároku na invalidný dôchodok. Prvý spôsob je vznik nároku na invalidný dôchodok u poistenca, ktorý je buď povinne alebo dobrovoľne dôchodkovo poistený (pričom dobrovoľne poistenou môže byť fyzická osoba najskôr od 16. roku veku) a druhým spôsobom je vznik nároku takej fyzickej osoby, ktorá sa stala invalidnou vo veku, keď bola nezaopatreným dieťaťom s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. V oboch prípadoch je však potrebné, aby bol v lekárskom posudku určený deň vzniku invalidity s tým, že ak ide o poistenca podľa § 15 zákona č. 461/2003 Z.z. platí, že podľa § 70 ods. 1 menovaného zákona má fyzická osoba, ktorá je nezaopatreným dieťaťom nárok na invalidný dôchodok vtedy, ak dovŕšila vek 16 rokov, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že aj toto nezaopatrené dieťa môže byť od dosiahnutia veku 16 rokov poistencom ako dobrovoľne dôchodkovo poistená osoba. Zákon nevyklučuje situáciu, že by nezaopatrené deti, ktoré sú dobrovoľne dôchodkovo poistené od dovŕšeného veku 16 rokov, nemohli byť poberateľmi invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona, pričom by im patril nárok iba na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 2 zákona. V prejednávanej veci posudkový lekár určil vznik invalidity pred skončením povinnej školskej dochádzky a presnejšie, pred dovŕšením veku 16 rokov.

44. Napokon, pokiaľ žalobca namieta zaujatosť posudkových lekárov, nakoľko títo sú v odplatnom vzťahu k žalovanej, v tejto súvislosti zároveň tunajší súd poukazuje na § 153 ods. 5 ZSP, podľa ktorého lekárska posudková činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného, ak posudkový lekár neurčí inak; podmienka osobnej účasti musí byť splnená vždy, ak o to poistenec alebo poškodený požiada. Teda aj zákonodarca v zákone o sociálnom poistení počíta s tým, že zdravotný stav fyzickej osoby, ktorá žiada o priznanie invalidného dôchodku v zmysle ustanovení ZSP, bude skúmať práve posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia. Teda námietka právneho zástupcu žalobcu o zjavnej zaujatosti posudkových lekárov ktorí posudzovali zdravotný stav žalobcu len z toho dôvodu, že sú zamestnancami žalovanej je zrejme nedôvodná, pričom zástupca žalobcu iné dôvody zaujatosti posudkových lekárov a dôkazy na preukázanie prípadnej zaujatosti (okrem všeobecného konštatovania, že sú zamestnancami žalovanej) v konaní neuvádza.

45. Záverom tunajší súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/153/2023 zo dňa 29.11.2024, podľa ktorého „Námietku žalobkyne, že lekárske posudky posudkového lekára sociálneho poistenia žalovanej so sídlom v Trnave zo dňa 9. júna 2021 nie je podpísaný a žalobkyni nie je zrejme, od akého lekára sa jedná, najvyšší správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú s odkazom na jeho skoršiu rozhodovaciu prax. V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd na rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 7Ssk/41/2021 z 24. augusta 2022, prípadne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sk/33/2018 ... K námietke sťažovateľky, že sa správny súd nezaoberal aplikáciou ním citovaných ustanovení ústavných princípov vo vzťahu k zákazu detskej práce, právu na primerané hmotné zabezpečenie, právu na prípravu na povolanie, na vzdelanie a pod., či aplikáciou citovaných článkov Dohovoru o ochrane práv dieťaťa, Európskej sociálnej charty, Charty základných práv Európskej únie, kasačný súd konštatuje, že otázkami náležitého odôvodnenia rozhodnutí sa už viackrát zaoberali vo svojej judikatúre Ústavný súd Slovenskej republiky

(napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015, sp.zn.II.ÚS 675/2014-40, sp. zn. IV. ÚS 252/04, sp. zn. IV. ÚS 329/04, sp. zn. IV. ÚS, sp. zn. III. ÚS 32/07), ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. decembra 2010, sp. zn. 4Sžo/12/2010). Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky žalobkyňou nastolené v žalobe, avšak je povinný zodpovedať zásadné otázky, veci týkajúcej sa. Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, podľa ktorého z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993). Rovnako rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999). Ak teda krajský súd v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí žalovanej zameral svoju pozornosť zásadnej otázke, za ktorú považoval, či žalobkyňa spĺňa zákonné podmienky invalidity podľa právnej úpravy ustanovenej v zákone č. 461/2003 Z. z. (§§ 70 a nasl.) a na túto otázku dal dostatočnú odpoveď v? odôvodnení napadnutého rozsudku, krajský súd nepochybil, keď sa nevyjadril ku všetkým námietkam žalobkyne vznesených v žalobe. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalobkyne, ktorou v kasačnej sťažnosti namietala, že správny súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami, ktorými v žalobe namietala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej.“

46. Žalobou napadnuté rozhodnutia sú vydané v súlade so zákonom, na základe riadne zisteného skutočného stavu veci, obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti, vec bola správne právne posúdená, pričom rozhodnutie žalovanej a ani rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy netrpí ani vadou nepreskúmateľnosti. Odborné posudky spĺňali požiadavku úplnosti, celistvosti a presvedčivosti, a posudkový lekár sa vysporiadali so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, čo je spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

47. S poukazom na uvedené považuje súd napadnuté rozhodnutie žalovanej ako aj rozhodnutie orgánu prvého stupňa za vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

48. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania napriek tomu, že mala úspech vo veci. Keďže žalovanej voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu (§ 438 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (ktorému správne súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo ňou sleduje, podpis) uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo

j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 SSP).

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu (§ 439 ods. 3 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).